

[Kristine Holtberg.]

for de projekter, vi ønsker at støtte, og som er til gavn for befolkningerne, alligevel kan opnås, selv om det samfundssystem, vi lever i, ikke er det, vi ønsker det skulle være. Det vil altså sige, at vi på dette punkt mener, at man ikke giver u-landene nogen egentlig støtte ved at gå ind for hr. Steen Folkes dagsordensforslag.

Da det altså er at betragte som en slags cocktail af gode og efter vor opfattelse mindre gennemtænkte ingredienser, vil vi undlade at stemme til det.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skal først notere, at fremskridtspartiet nu ved denne lejlighed har gjort sig til talsmand for, at også ambassadørfunktionerne skal overlades til forretningsfolk og pengemænd rundt omkring; det kan vise lidt om indholdet i deres samfundstanker.

Så skal jeg bare sige i anledning af hr. Steen Folkes dagsordensforslag, at også vi er tilhængere af en omlægning af u-landshjælpen; som jeg har gjort rede for dels i dag, dels ved andre lejligheder, indbefatter det også visse af de punkter, der er nævnt på den liste, der er stillet op, men jeg må nok sige, at jeg synes, at den er udformet uden megen omhu. Hvis man virkelig tænkte sig den vedtaget her om få minutter, ville man blive forpligtet til at afskaffe overhovedet alle eksportkreditgarantier her i landet, og det tror jeg nok ville skaffe lidt uro på forskellige arbejdspladser. Men formentlig er dagsordenen lavet, fordi man gerne vil være alene med den, og så skal vi da ikke forstyrre.

Erik Bauer (CD):

Som en af de få af erhvervslivets repræsentanter her i tinget skal det være mig en glæde at stemme imod den foreslåede dagsorden sammen med mit parti.

Steen Folke (VS):

Jeg vil ikke sige, det kommer som et chok for mig, at de øvrige partier ikke kan gå ind for VS' dagsorden; grunden til, at vi har stillet den, er dels, at vi mener, den ville være udmærket at få vedtaget, dels at den altså faktisk markerer vores principielle syn på u-landshjælpen. Vi er godt klar over, at

dette syn adskiller sig særdeles meget fra de øvrige partiers her i folketinget.

En vedtagelse af dagsordenen ville være et angreb på erhvervslivets dominerende indflydelse på den danske u-landshjælp, og et hovedformål med den nuværende u-landshjælp er jo, som jeg påpegede i mit indlæg, at støtte danske kapitalinteresser. Hvad ville en omlægning af bistanden, så den alene blev ydet til lande med progressivt styre og til befrielsesbevægelser, betyde? Ja, det ville først og fremmest betyde en uhyre effektivisering af bistanden, hvis man mener noget alvorligt med, at det faktisk er den brede befolkning, man ønsker at støtte — og det er der jo flere ordførere der har sagt de sådan set ønsker, men som alligevel afviser dagsordenen. Jeg mener, det er hævet over enhver tvivl, at lande, som virkelig formår at sikre, at en u-landshjælp kommer den brede befolkning til gode, er de lande, der har progressivt styre, lande som Vietnam, som Mozambique, som Angola; og Cuba og forskellige andre, ikke nødvendigvis socialistiske lande, som hr. Honoré var inde på det, kunne nævnes. Der er ikke så forfærdelig mange af dem i verden i dag, og vi mener ikke, man skulle indskrænke sig til at støtte dem. Nogle af de lande, jeg har nævnt her, kan ikke med rette betegnes som socialistiske lande, men det er lande, hvor regeringerne i hvert fald repræsenterer, har en bred basis i befolkningen og virkelig arbejder for det store befolkningsflertals interesser, og det kan man ikke sige om f. eks. Brasilien for nu at argumentere konkret.

Udenrigsministeren var inde på, at jeg generaliserede så meget, at man ikke rigtig kunne argumentere om tingene. Det er da rigtigt, at jeg i et kort indlæg bliver nødt til at generalisere, for vi skal jo drøfte hovedprincipper, men faktisk nævnte jeg også forskellige konkrete ting, hvoraf udenrigsministeren kommenterede en enkelt, nemlig min omtale af Kina. Jeg nævnte også situationen i Brasilien. Hvorfor skal Danmark støtte Brasilien med u-landshjælp? Jeg vil meget gerne argumentere konkret og diskutere konkret. Den socialdemokratiske ordfører var inde på, at Chile ville han i hvert fald godt være med til at vi ikke skulle støtte, udenrigsministern selv mente, at vi ikke skulle støtte de styrende i Zimbabwe og